

312.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 13 kwietnia 1923 r.

w przedmiocie djet, zwrotu kosztów przy podróżach służbowych funkcjonariuszów państwowych poza granicami Państwa oraz przesiedleńiach funkcjonariuszów służby zagranicznej.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429), art. 10 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 430), art. 12 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 431), art. 13 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 433), art. 21 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 436) i art. 7 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 28 poz. 226) — zarządza się co następuje:

§ 1. W razie podróży służbowych i przesiedleń poza granicami Państwa otrzymują funkcjonariusze państwowi djety w wymiarze następującym:

Stopień służbowy	Niemcy	Gdansk	Dania, Norwegja i Szwecja	Anglja, Holandja, Turcja, Hiszpanja, Szwajcaria	Ameryka, Japonja i Chiny	Włochy	Łotwa i Estonja
	Franki francuskie	Marki niemieckie	Korony miejscowe	Franki francuskie	Dolary amerykańskie	Liry	Franki francuskie
I i II	40	40000	45	120	20	190	50
III i IV	35	30000	40	100	18	180	45
V	30	25000	35	90	16	155	40
VI	25	22000	35	85	16	145	40
VII	20	20000	30	75	15	135	37
VIII	18	17000	28	65	15	125	35
IX i X	15	15000	25	50	12	95	30
XI i XII	10	10000	20	40	10	80	28

Stopień służbowy	Finlandja	Rumunja i Jugosławja	Bułgarja	Węgry	Czechy	Austrja	Rosja i Ukraina	Francja, Belgja
	Franki francuskie	Franki francuskie	Franki francuskie	Franki francuskie	Korony czeskie	Korony austriackie	Marek polskich	Franki francuskie
I i II	60	50	45	35	200	300000	225000	90
III i IV	50	45	40	30	180	250000	200000	80
V	45	40	37	25	160	200000	175000	70
VI	45	40	35	20	150	200000	150000	70
VII	42	35	30	18	140	200000	125000	60
VIII	40	30	28	15	120	150000	100000	50
IX i X	35	25	25	12	80	100000	80000	40
XI i XII	30	20	20	10	75	100000	75000	30

Djety funkcjonariuszy niższych przy wszelkich podróżach poza granicami Państwa przyrównane są do XII stopnia służbowego funkcjonariuszy państwowych.

Djety przy podróżach do Niemiec i Węgier płatne są w odnośnej walucie miejscowej według przeciętnego kursu franka na giełdach berlińskiej i budapeszteńskiej w dniu poprzedzającym rozpoczęcie podróży.

Przy podróżach trwających więcej, niż 21 dni, djety płatne są wedle przeciętnego miesięcznego kursu franka francuskiego.

§ 2. Należności unormowane niniejszem rozporządzeniem przysługują funkcjonariuszowi państwowemu w czasie podróży zagranicą, od chwili przebycia granicy Państwa do chwili powrotnego przejazdu przez polski punkt graniczny, natomiast za czas po-

droży i pobytu na terytorjum Państwa Polskiego i od punktu granicznego djetę obliczają się według norm przewidzianych przy podróżach wewnątrz Państwa.

Przy podróżach zagranicznych funkcjonariusz państwowy otrzymuje przez cały czas podróży i pobytu zagranicami Państwa djetę przewidziane dla krańcowego punktu tej podróży, w razie jednak zatrzymania się po drodze dłużej, niż 24 godziny, otrzymuje djetę według normy stawek ustalonych dla kraju, w którym się zatrzymał.

W wypadku podróży z zagranicy do kraju należą się djetę wedle norm przewidzianych dla kraju, z którego odbywa się podróż.

§ 3. Jednostką obliczania djet jest 24-godzinny przeciąg czasu, liczący się zawsze od 12-ej godziny w nocy.

Jeżeli w ciągu doby kalendarzowej urzędnik przebywał w podróży służbowej zarówno na terytorjum Państwa Polskiego, jak i na terytorjum zagranicznym, a pobyt jego na terytorjum zagranicznym trwał conajmniej 6 godzin, należą mu się za tę dobę djetę zagraniczne.

§ 4. Jeżeli urzędnik w czasie pobytu w delegacji awansuje, djetę w wyższym wymiarze liczą mu się od daty dekretu nominacyjnego.

§ 5. Jeżeli urzędnik odbywa podróż służbową koleją, początek tejże podróży należy liczyć od chwili odejścia pociągu, ustalonej w oficjalnym rozkładzie jazdy. Jeżeli natomiast urzędnik odbywa podróż innym środkiem lokomocji, np. samochodem, końmi i t. p., należy liczyć początek tejże podróży od chwili ruszenia z miejsca.

§ 6. Koszta podróży obejmują ceny biletów jazdy koleją lub statkiem, wydatki na dojazdy z dworca i na dworzec kolejowy, względnie z przystani do przystani, zwrot kosztów bagaży podróżnego oraz wydatki na tragarzy.

§ 7. Przy przesiedleniach służbowych służby zagranicznej djetę obliczane są na zasadach wskazanych w § 1 i 3 niniejszego rozporządzenia, przy czem, o ile funkcjonariusz przeprowadza się z rodziną, żonie funkcjonariusza przysługuje prawo zarachowania 50% djet męża oraz 20% na każde dziecko.

§ 8. Przy przeniesieniach na prośbę urzędnika przyznanie w drodze wyjątku kosztów przesiedlenia uzależnione zostaje od decyzji władzy zwierzchniej.

§ 9. W poczet członków rodziny urzędnika zalicza się następujące osoby: żonę ślubną i uprawnione dzieci tudzież pasierby do ukończonych lat 18, a o ile uczęszczają do szkół publicznych lub wskutek ułomności fizycznych albo umysłowych nie mogą na swoje utrzymanie zarabiać, do ukończonych lat 24; w wypadku ułomności fizycznej lub umysłowej mogą być uwzględnione dzieci w wieku ponad 24 lat.

§ 10. Urzędnikowi żonatemu można przyznać dopiero wówczas pełne koszt przesiedlenia, jeżeli dostarczy dowodów zamieszkania rodziny w nowem

miejscu służbowem. Jeżeli urzędnik przesiedla się sam, przyznaje mu się koszt przesiedlenia ustalone dla samotnych.

§ 11. Jeżeli wskutek nadzwyczajnych wypadków cały urząd zostanie przeniesiony czasowo do innej miejscowości, należą się urzędnikowi koszt podróży tam i z powrotem, a nadto i djetę za czas pobytu tamże.

§ 12. Jeżeli urzędnik będący na substytucji lub delegacji zostanie przeniesiony na stałe do tego miejsca, należą mu się, prócz normalnych kosztów przesiedlenia, także i koszt jednorazowej podróży do dawnej siedziby urzędowej i na powrót celem uregulowania spraw osobistych, a nadto pełne regulaminowe djetę w czasie tej podróży.

§ 13. Przy podróżach odbywanych w charakterze kurjera dyplomatycznego przysługują funkcjonariuszowi państwowemu djetę w wymiarze ustalonym dla VIII stopnia służbowego urzędników państwowych.

W razie wykorzystania jazdy kurjerskiej w celu odbycia podróży służbowej przysługują funkcjonariuszowi państwowemu djetę przywiązane do stopnia przezeń posiadanego.

§ 14. Funkcjonariusz państwowy odbywający podróż służbową, względnie się przesiedlający poza granicami Państwa, ma prawo do zaliczenia kosztów przejazdu koleją lub statkiem w normach następujących:

- a) funkcjonariusze w stopniu służbowym od 1 do 6 włącznie—ceny biletu kolejowego klasy 1-ej; niezależnie zaś od tego przy podróży nocą ceny dopłaty za wóz sypialny, statkiem—ceny biletu kabiny klasy 1-ej;
- b) funkcjonariusze w stopniu służbowym od 7 do 12 włącznie—koleją ceny biletu klasy II-ej, statkiem ceny biletu kabiny klasy I-ej;
- c) funkcjonariusze niżsi i służba funkcyjarsza przesiedlającego się mają prawo do zaliczenia ceny biletu kolejowego klasy III, na statku również tejże klasy, o ile odnośny statek ją posiada, w razie zaś przeciwnym—klasy II.

Prawo przejazdu klasą I z dopłatą za wóz sypialny przysługuje również funkcjonariuszom państwowym odbywającym podróż w charakterze kurjera dyplomatycznego.

§ 15. O ile funkcjonariusz państwowy opłaca bilet okrętowy z utrzymaniem, ma on prawo do zwrotu kosztów całkowitego biletu, pobiera jednak w tym wypadku przez cały czas podróży na okręcie tylko 25% przysługujących mu djet.

Djetę za czas podróży na okręcie oblicza się w walucie, w jakiej opłacono bilet okrętowy.

§ 16. Wydatki na dorożki zwraca się w wysokości kosztów efektywnie wydatkowanych; to samo dotyczy wydatków na tragarzy, ale tylko wówczas, gdy funkcjonariuszowi przysługuje prawo przewozu bagażu.

§ 17. Funkcjonariuszom państwowym służby zagranicznej przesiedlającym się poza granicami Pań-

stwa, nowomianowanym na stanowiskach służby zagranicznej, względnie odwołanym do kraju przysługuje prawo do zachowania kosztów podróży służby osobistej w wymiarze następującym:

- a) wszystkim kierownikom placówek zagranicznych—bez względu na stopień służbowy i ich stan rodzinny—jednej osoby służby;
- b) wszystkim innym funkcjonariuszom państwowym służby zagranicznej przysługuje prawo do likwidowania kosztów przyjazdu jednej osoby służby tylko w tym wypadku, o ile rodzina przesiedlającego składa się nie mniej, niż z trzech osób, licząc łącznie z funkcjonariuszem.

§ 18. Zwrot istotnie poniesionych i wykazanych kosztów przewozu 80 kilo bagażu podróżnego należy się urzędnikowi, o ile czynność komisyjna łącznie z podróżą trwa dłużej, niż 6 dni.

Wyjątkowo można przyznać zwrot kosztów przewozu o wyższej, niż 80 kilo wadze, jeżeli do wykonania czynności komisyjnych potrzebem było zabranie większej ilości akt lub innych przedmiotów koniecznych do przeprowadzenia czynności komisyjnych i o ile okoliczność tę stwierdzi władza zarządzająca komisją.

§ 19. Funkcjonariuszom państwowym służby zagranicznej przesiedlającym się poza granicami Państwa, nowomianowanym na stanowiska służby zagranicznej, względnie odwołanym do kraju przysługuje prawo do zwrotu faktycznych i udowodnionych kosztów przewozu urządzenia domowego, przy czem koszt ten nie może przewyższać u funkcjonariuszów samotnych 1-miesięcznego uposażenia przysługującego na nowem miejscu urzędowania, natomiast przy odwołaniu do kraju—1-miesięcznego uposażenia zagranicznego ostatnio pobieranego.

Dla funkcjonariuszów, których rodzina składa się z 4 osób, licząc łącznie z funkcjonariuszem, koszt ten nie może przewyższać 2-miesięcznego uposażenia, wreszcie dla funkcjonariuszy z większą ponad 4 osoby—uposażenia 3-miesięcznego.

Uposażenie funkcjonariusza służby zagranicznej obliczać należy bez dodatku reprezentacyjnego.

W wypadkach wyjątkowych mogą być funkcjonariuszowi państwowemu za uprzednią zgodą Ministerstwa Skarbu tytułem zwrotu kosztów przesiedlenia przyznane rzeczywiste wydatki ponad powyższe normy, o ile będą należycie udokumentowane.

§ 20. Wszelkie rachunki kosztów podróży winny być przedkładane w terminie 14 dni po ukończeniu podróży. Termin powyższy jest prekluzyjny i niezachowanie go pociąga za sobą w zasadzie dla rachunkozdawcy utratę prawa do żądania zwrotu kosztów podróży służbowej; prawo to może być następnie przywrócone rachunkozdawcy przez ostatnią instancję powołaną do rozstrzygania rekursu w drodze wyjątku, o ile podane w rekursie motywy uznane będą przez nią, jako dostatecznie usprawiedliwione.

§ 21. Urzędnikowi wyjeżdżającemu w delegację może być udzielona zaliczka w wysokości najwyższej $\frac{2}{3}$ części przypuszczalnych kosztów podróży.

§ 22. Urzędnicy, którzy dotychczas pobierali uposażenie według V-b kategorii płacy, mają prawo do otrzymania djet przysługujących urzędnikom V-a stopnia służbowego.

§ 23. Djety mają służyć na pokrycie wszystkich wydatków, których—w myśl rozporządzenia niniejszego—nie zwraca się.

§ 24. W wypadkach, w których konieczność podróży służbowych trwa stale przez dłuższe okresy czasu, odnośna władza ma prawo przyznać za zgodą Ministerstwa Skarbu ryczałt na podróże, płatny w miesięcznych ratach zgóry wraz z uposażeniem.

§ 25. Rozporządzenie niniejsze, z wyjątkiem postanowień § 1, wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1923 r.

Postanowienia zawarte w § 1 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1923 r., prócz stawek i djet przewidzianych dla podróży służbowych do Rosji i Ukrainy, które obowiązują od 1 stycznia 1923 r.

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie poprzednie rozporządzenia wydane w tym przedmiocie.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Al. Skrzyński*